

Gemeente van Christus,

Er waait hier en daar een gure wind. Een geest van vijandschap en verdeeldheid. Een gevoel dat je overgeleverd bent aan mensen die jou het leven onmogelijk maken, dat jij het slachtoffer bent van de kwade wil van anderen. Anderen die weigeren om zich te laten vaccineren en die daarmee de pandemie aan de gang houden. Of, omgekeerd, anderen die jou willen dwingen je te laten vaccineren en die daarmee de beschikking over je eigen lichaam van je afpakken. Een geest van vijandschap. Een geest van ongeduld ook. Anderen niet langer kunnen dulden, niet langer kunnen uithouden, volhouden. 'Ik ben er klaar mee'. Hoe vaak hoor je het niet, en hoe vaak voel je dat ook niet bij jezelf? Klaar. Jazeker. Maar waarmee dan? Met het virus kun je niet klaar zijn zolang het onder ons rondgaat. Klaar met de anderen die jou het leven zuur maken? Ja, maar ook met hen moet je samen leven. Ben je ook wel eens klaar met jezelf? Met je eigen gedrag, je eigen gevoelens, je eigen kwade wil? Of zie je het kwaad alleen bij anderen?

Uit welke hoek de wind ook waait in de samenleving en in ons eigen hart, als gemeente *houden we vol* om samen te komen. Als dat niet kan in ons kerkgebouw, dan geestelijk. Via het internet luisteren we, bidden we, zingen we met elkaar. *Zo verenigen we ons rond onze Heer Jezus Christus*, die op aarde is gekomen is om onder ons *zijn* Geest te laten waaien.

Dat hij daarvoor gekomen is, horen we van Johannes de Doper: 'Ik heb jullie gedoopt met water, maar hij zal jullie dopen met heilige Geest.' Dopen is onderdompelen. Johannes heeft zijn volgelingen ondergedompeld in water. Die na hem komt, zal hen onderdompelen in de Geest. Onderdompelen in water is wassen, reinigen. De mensen die zich door Johannes lieten dopen, gaven daarmee te kennen dat zij reiniging nodig hadden, dat ze vuile handen hadden gemaakt, daden hadden verricht uit onzuivere gevoelens en gedachten. Met hun doop gaven ze aan dat ze daarmee wilden breken; dat ze wilden omkeren van hun dwalingen; dat ze zich weer wilden toekeren tot God, terug tot God, tot zijn geboden, zijn weg, de dienst aan zijn mensen.

Dat al die mensen zich zo lieten dopen in het water van de Jordaan, is dat niet een wonder? Zij verdeelden goed en kwaad niet over groepen van mensen. Zij maakten geen indeling in goede mensen en slechte mensen. Ze rekenden zichzelf niet tot de goede mensen, de mensen die deugen. Ze gaven niet alle schuld van wat er mis was aan anderen; ze namen hun eigen schuld op zich. Hoe wonderlijk dat is, zie je pas goed als je om je heen kijkt: wie doet er vandaag de dag zoiets? Je ziet het ook als je eerlijk naar jezelf durft te kijken: wanneer doe jij zoiets? Je ziet jezelf toch liever als slachtoffer van het kwaad, dan als een medeverantwoordelijke die moet omkeren?

'Ik heb jullie gedoopt met water, maar hij zal jullie dopen met heilige Geest.' Geest. Wat is dat? De Geest is als de wind. Ook de Geest kun je niet zien, niet vastpakken, niet in een vakje stoppen. Maar je kunt de Geest wel voelen als je er in gaat staan. De Geest waait als een wind die

alles onweerstaanbaar voortstuwt in één onomkeerbare richting. De Geest is een kracht die je leven stuwt en stuurt, die richting geeft en richting wijst. Heilige Geest is de Geest van de Heilige van Israël, de Geest die mens stuwt in de richting van Gods koninkrijk, die ze daar naar toe trekt, zoals een magnetisch veld alles trekt in de richting van de pool.

In die Geest, zegt de Doper, zal hij die na mij komt jullie onderdompelen. In die Geest zul je kopje ondergaan. Door die Geest zul je omgeven worden. In die Geest zul je in je element zijn als een vis in het water.

Dat is de boodschap van de Doper aan allen die hun schuld zien, erkennen en zich omkeren van hun dwalingen.

En nadat Johannes dit heeft gezegd, komt Jezus naar de Jordaan. Komt hij nu dopen met de Geest? Nee. Hij komt om zichzelf door Johannes te laten dopen met water. Dat is raar. Heeft hij deze doop dan nodig? Heeft hij vuile handen? Heeft hij gehandeld uit onzuivere gedachten en gevoelens? Moet hij zich omkeren van zijn dwalingen? Nee. Uit heel zijn leven blijkt dat Jezus de doop van Johannes *niet* nodig had. *Hij* niet.

Toch schaart hij zich onder de dopelingen van Johannes. Met hen daalt af in het water van de Jordaan. In deze doop is hij is solidair met boosdoeners; wordt hij één van hen. Hij die zonder schuld is, rekent zich tot de schuldigen.

Je schuld niet aan anderen geven, maar op je nemen, wat de dopelingen van Johannes doen, dat is al een wonder.

De schuld van anderen op je nemen als je eigen schuld, wat Jezus doet in zijn doop, dat is een nog groter wonder.

Als Jezus dat gedaan heeft en dan uit het water oprijst, ziet hij de hemel openscheuren, de Geest op zich neerdalen en hoort hij de stem uit de hemel: jij bent mijn Zoon, in jou vind ik vreugde.

Wanneer de hemel openscheurt wordt de smeekbede uit Jesaja 63 verhoord. God komt uit de hemel om op aarde alles nieuw te maken. De hemel is de omgeving van God die voor ons schepselen ontoegankelijk is. De hemel is waar wij niet kunnen komen. In Jesaja 63 wordt de hemel voorgesteld als een uitspansel, een breed uitgespannen tentdoek, die scheiding maakt tussen God en ons. Dat doek scheurt hier. De scheiding tussen God en mensen wordt opengebrouwen.

En dan daalt Gods Geest uit de hemel neer op Jezus. De Geest die vroeger de herders van Israël had geïnspireerd, maar die in Jesaja 63 zo wordt gemist: 'waar blijft toch de heilige Geest van God?' Die Geest komt tot Jezus. Zo komt er weer verbinding tussen hemel en aarde, God en mensen, gaat het weer stromen en waaien van boven naar beneden en beneden op aarde.

En dan hoort Jezus hoort uit de hemel de stem van God. 'Mijn zoon', de titel uit het eerste testament waarmee God een koning aanstelt. 'In jou heb ik vreugde', Gods woord tot de knecht van de Heer, die leeft en sterft in volkomen solidariteit met geslagen en verslagen mensen. 'Mijn zoon'. 'In jou heb ik vreugde'. Dat wil zeggen: Jij bent mijn koning en jij bent mijn knecht. Koning en knecht in enen. Koning als een knecht. En knecht als een koning. Deze koning zal

regeren door te dienen. Deze knecht, zijn solidariteit zal heersen op aarde. Dit is de Messias. Zijn dienst begint hier.

En die dienst is: dopen met de heilige Geest. Mensen onderdompelen in de Geest die hij zelf van boven heeft ontvangen.

Nu deze koning-knecht mensen doopt met *zijn* Geest gaat er een andere wind waaien in onze wereld. Een Geest van solidariteit en verbinding, een Geest van volharding en geduld.

Paulus schrijft in 1 Korintiërs 12, 13 tot de gemeente van Christus, tot ons: ‘Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden, wij zijn allen van één Geest *doordrenkt*, of we nu uit het Joodse volk of uit een ander volk afkomstig zijn, of we nu slaven of vrije mensen zijn.’ Dit is wat de Geest van Christus met ons doet. De Geest van Christus schept één lichaam, waarin verbondenheid in Christus dieper gaat dan al hun onderlinge verschillen. Jood of heiden, slaaf of vrije, dat zijn echte verschillen, maar ze kunnen geen reden meer zijn voor afscheiding en uitsluiting van wie dan ook.

Wanneer de Geest van Christus waait en mensen bezielt, gebeuren er nieuwe wonderen. We hebben dat kunnen zien in het leven van Desmond Tutu, onlangs overleden, maar nog lang niet vergeten. Wie herinnert zich niet hoe hij het goede zocht, niet alleen voor zijn medestanders, maar ook voor zijn tegenstanders. En hoe hij het kwaad benoemde, niet alleen bij zijn tegenstanders, maar ook bij zijn medestanders. Hij verdeelde goed en kwaad niet over groepen van mensen. Andere mensen zag hij niet als vijanden, maar als vrienden. En hij trad ieder mens als een vriend tegemoet. Zo werd hij voor tallozen een bron van hoop. En een voorbeeld voor ieder die wil leven in de Geest van Jezus.

Juich voor de *koning* van de Joden,
 buig voor geen dove wereldmacht,
 kniel voor de *knecht* die Gods geboden
 beluisterd heeft en wel geacht.

Tegen de stroom staat Hij ten teken,
 hier wordt des levens loop gewend,
 het blinde lot *gestuwd* tot zegen,
 wij zijn *tot in de dood* gekend.

Bouw dan *ootmoedig* aan de aarde,
 leg *vrede* in elkanders had:
 Hij die de beste wijn bewaarde,
 roept ons ter bruiloft in zijn land.

Amen.